

Paavalin I kirje
tessalonikalaisille

Helmikuussa 2017
Heikki Pekkarinen

Index

Johdanto	2
LUKU 1	3
LUKU 2	4
LUKU 3	6
LUKU 4	7
LUKU 5	9

Nämä muistiinpanot on tehty käyttäen Kirkkoraamattua vuodelta 1933/1938.

Merkintä **N1860/S2041** tarkoittaa Novum sananumeroa 1860 / Strong's numeroa 2041.

Novum on viisi osainen Uusi testamentti selityksin kirjasarja, julkaisijana Raamatun Tietokirja vuodelta 1980.

Kreikan tai hebrean kieliset sanat on kirjoitettu lihavoituna ja kursivilla, esim ***ergon***.

Jakeisiin tehdyt lisäykset ja selvennykset, jotka eivät ole alkuperäisessä tekstissä, on merkitty hakasulkeilla [] tai kaarisulkeilla ().

Käytetyimpiä lyhenteitä:

- UT tai Ut – Uusi Testamentti
- VT tai Vt – Vanha Testamentti
- Ap.t. – Apostolien Teot
- Ilm. k. - Ilmestyskirja

Johdanto

Aapeli Saarisalo kirjoitti Raamatun sanakirjassaan Tessalonikalaiskirjeistä näin:

Paavali kirjoitti Tessalonikalaiskirjeet Korintosta 51 jKr. Ensimmäinen kirje Tessalonikalaisille on hänen varhaisin kirjeensä. 1 Tess. 2 sisältää viittauksia hänen Tessalonikassa oleskeluunsa. Samalla siinä kerrotaan, että hän oli lähettänyt Timoteuksen takaisin rohkaisemaan Tessalonikan kristittyjä vainoissa, 3:1 – 3, ja että tämä oli äskettäin palannut tuoden hyviä tietoja heidän lujuudestaan ja rohkeudestaan. Ap. 18:5 ilmaisee, että Silas ja Timoteus liittyivät Paavalin seuraan Korintossa, josta kirje siis kirjoitettiin. Ainoa oppikysymys tässä kirjeessä on Jeesuksen toinen tulemus.

Toinen kirje Tessalonikalaisille seurasi luultavasti edellistä hyvin pian, joten sekin lienee vuodelta 51 jKr. ja Korintossa kirjoitettu... (*Aapeli Saarisalo: RAAMATUN SANAKIRJA, Kirjaneliö, Helsinki 1985 sivu 1079*)

Luku 1 alkaa tervehdyksillä Paavalilta, Silvanukselta ja Timoteukselta ja jatkuu kiitoksilla Tessalonikan uskovien esikuvallisesta työstä uskossa ja rakkaudessa, vaikka he olivatkin suuressa ahdingossa. Luvun lopussa kerrotaan, että Jeesus, Jumalan Poika pelastaa meidät tulevasta vihasta.

Luvussa 2 he (Paavali, Silvanus ja Timoteus) muistuttavat uskovia siitä, että Filippiissä kokemiansa ahdistuksista huolimatta he puhuivat Tessalonikalaisille Jumalan evankeliumia kaikessa puhtaudessa ja lempeydessä ja he kiittävät Jumalaa siitä, että tessalonikalaiset ottivat heidän puheensa vastaan Jumalan sanana, joka vaikuttaa niissä, jotka uskovat. Jakeessa 16 kerrotaan, että ne, jotka estävät heitä puhumasta Jumalan sanaa joutuvat kokemaan vihan. Luvun lopussa kerrotaan, että Herran Jeesuksen tulemuksessa Tessalonikan uskovat ovat heidän kunniansa ja ilonsa.

Luvussa 3 Paavali kertoo lähettäneensä Timoteuksen rohkaisemaan heitä, kun ei voinut kestää kauemmin tietäen Tessalonikan uskovien olevan ahdistuksissa ja iloitsevansa Timoteuksen tuotua hyviä uutisia heidän lujasta uskostaan. Hän kertoo rukoilevansa öin ja päivin nähdäkseen heidät vielä. Luvun lopussa kerrotaan, että Herramme Jeesuksen tulemuksessa Herra vahvistaa heidän sydämensä nuhteettomiksi pyhyydessä.

Luvussa 4 Paavali kehottaa ensin uskovia vaeltamaan saamiensa käskyjen mukaan pyhyydessä ja kunniaassa, ja kertoo sitten, miten Kristuksessa kuolleet herätetään kuolleista ensin ja sitten heidät vielä elossa olevien kanssa temmataan Herraa vastaan pilvissä; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.

Luvussa 5 Paavali kertoo, että Jumalan vihan päivä tulee kuin varas yöllä, mutta se ei yllätä uskovia. Sen tähden hän kehottaa heitä valvomaan hengellisesti. Luku päättyy kehotuksiin iloitsemisesta, rukoilemisesta, kiittämisestä, hengessä vaeltamisesta jne. sekä uskovien vannottamiseen siitä, että tämä kirje luetaan kaikille veljille.

LUKU 1

Jae 1

Paavali ja Silvanus (*Silas Ap.t. 16:19 ja 37*) ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha!

2. Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkaamatta

3. me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän **työtänne** [*ergon* N1860/S2041] uskossa ja **vaivannäköänne** [*kopos* N2565/S2873] rakkaudessa [*agapē* N17/S26] ja kärsivällisyyttänne **toivossa** [*elpis* N1513/S1680] Herraamme Jeesukseen Kristukseen,

4. tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän **valitsemisenne**:

valitsemisenne – *eklogē* N1433/S1589 – Tämä tulee etuliitteestä *ek* N1379/S1537 ”*pois*” ja verbistä *legō* N2673/S3004 ”*lukea, laskea*” (*Novum*). Heidät on siis *poisluettu* tai *poislaskettu* jostakin suuremmasta joukosta. Heidät on valittu kaikkien muiden ihmisten joukosta. He kuulivat kutsun ja vastasivat siihen. Silloin heidät valittiin.

5. että meidän evankeliumimme tuli teidän tykönnne, ei ainoastaan sanana (*logos* – *puheessa*), vaan myös **voimana** [*dynamis* N1268/S1411] ja Pyhässä Hengessä ja suurella **varmuudella** [*plēroforia* N3602/S4136] - niinkuin tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän tähtenne -

6. ja teistä tuli meidän **seuraajiamme** [*mimētēs* N2921/S3402 – jäljittelijä, *matkija*] ja Herran, kun suuressa **ahdingossa** [*thlipsis* N2119/S2347] otitte sanan vastaan ilolla Pyhässä Hengessä (*pyhän hengen ilolla*),

7. niin että te olette tulleet **esikuviksi** kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa.

esikuviksi – *typos* N4526/S5179 – ’*lyönti*’, *leima*, *jälki*; *kuva*; *esikuva*, *malli*; *muoto* (*Novum*).

8. Sillä teidän tyköänne on Herran sana kaikunut (*kajahtanut*); ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaiiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua.

9. Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönnne oli ja kuinka te epäjumalista käännnyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista (*todellista*) Jumalaa

10. ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta **vihasta**.

vihasta – *orgē* N3192/S3709 – Ks. **Matt. 3:7**, **Luukas 3:7** ja **Ilm.k. 19:15** sekä tässä kirjeessä **2:16** ja **5:9**! Me palaamme tähän, kun tulemme 4. lukuun.

LUKU 2

Jae 1

Tiedättehän itsekin, veljet, ettei tulomme teidän tykönne ollut turha;

2. vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte, olimme kärsineet Filippissä [**Ks. Ap.t. 16:11 – 40!**] ja meitä siellä oli pahoin pidelty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia, suuressa **kilvoituksessa** [*agōn* **N62/S73**].

3. Sillä meidän **kehoituspuheemme** [*paraklēsis* **N3352/3874**] ei lähde **eksymyksestä** [*planē* **N3573/S4106**] eikä epäpuhtaasta mielestä eikä ole kavaluudessa puhuttua;

4. vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin (*meidän vastuullemme luovutettiin*) evankeliumi, niin me puhumme, emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee meidän sydämemme.

5. Sillä me emme koskaan ole liikkuneet liehakoivin (*imartelevin*) sanoin, sen te tiedätte, emmekä millään tekosyyllä voittoa ahnehtineet; Jumala on todistajamme,

6. emmekä ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta,

7. vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa;

8. niin mekin, teitä hellien, halusimme antaa teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan oman **henkemme** [*psykhē* **N4902/S5590 – sielu**], sillä te olitte meille rakkaiksi tulleet.

9. Muistattehan, veljet, meidän **työmme** [*kopos* **N2565/S2873 – raskas ja uuvuttava työ**] ja **vaivamme** [*mokhtos* **N2963/S3449 – ponnistus, raataminen**]: yöt ja päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia.

10. Te olette meidän todistajamme, ja Jumala, kuinka pyhät ja oikeamieliset ja nuhteettomat me olimme teitä kohtaan, jotka uskotte,

11. samoin kuin te tiedätte, kuinka me, niinkuin isä lapsiansa, **kehoitimme** [*parakaleō* **N3348/S3870**] itsekutakin (*jokaista*) teistä ja rohkaisimme teitä,

12. ja **teroitimme** teille, että teidän on vaeltaminen arvollisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

teroitimme – *martyreō* **N2776/S3140** – Tämä sana merkitsi alun perin todistajana toimimista oikeusjutussa tai jossakin muussa sellaisessa kysymyksessä, jonka ratkaisemiseksi tarvittiin luotettavaa todistajan lausuntoa. Sanaa käytettiin myös esim. jonkin ajatus- tai aatesuuntauksen puolesta puhumisesta (**Novum**).

13. Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös **vaikuttaa** [*energeō* **N1580/S1754**] teissä, jotka uskotte. (**Ks. Filippil. 2:12 – 13!**)

14. Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain **seuraajia** [*mimētēs* **N2921/S3402 – jäljittelijä, matkija**], jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta,

15. jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia,

16. kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa. Näin he yhäti täyttävät syntiensä mittaa. **Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti.**

Viha [orgē N3192/S3709] onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti. – Tässä kreikan kielellä sanat **onkin jo saavuttanut** – *efthasen* N4682,1 verbistä *fthanō*/S5348 – ovat 1. aoristimuodossa. Se tarkoittaa jo päättynyttä tekemistä menneisyydessä. Tässä se on kielikuva, joka korostaa sitä, että Jumalan vihan tullessa he joutuvat kokemaan sen kaikessa lopullisessa kauheudessaan.

viimeiseen määräänsä asti – (*eis*) *telos* N4422/S5056 – lopullinen loppu.

Lauseen voisi kääntää esim. näin:

”Viha tuleeekin saavuttamaan heidät (lopulliseen) loppuun mennessä”.

17. Mutta kun meidät nyt, veljet, on hetkeksi aikaa erotettu teistä, ulkonaisesti (*kasvoilta*), ei sydämeltä, niin on meille tullut yhä suurempi halu päästä näkemään teidän kasvojanne.

18. Sentähden olemme tahtoneet tulla teidän tykönnne, minä, Paavali, puolestani, en vain kerran, vaan kahdestikin, mutta saatana **on** meidät **estänyt**.

on estänyt – *egkoptō (enkoptō)* N1316/S1465 – leikata johonkin; estää jonkun eteneminen leikkaamalla tämän tie (*Thayer*).

19. Sillä kuka on meidän **toivomme** [*elpis* N1513/S1680] tai **ilomme** [*khara* N4797/S5479] tai meidän kerskauksemme kruunu? **Ettekö** [*oykhi*] myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen **tulemuksessaan?** (*Kyllä te olette!*)

20. Sillä te olette meidän **kunniamme** [*doksa* N1250/S1391 *kirkkaus*] ja meidän **ilomme** [*khara*].

tulemuksessaan – *parousia* N3428/S3952 – läsnäolo, tulo, tulemus – **Parousia** merkitsee sananmukaisesti läsnäoloa. Se voi merkitä myös omaisuutta, varallisuutta, sotilaallista voimaa ja toisaalta vielä saapumista, tuloa saapuville... Tärkeän taustan **parousia**-sanankäytölle Ut:ssa antaa se, että sana oli käytännön termi puhuttaessa ruhtinaiden tai muiden korkea-arvoisten henkilöiden virallisista vierailuista... Kuten edellä jo on mainittu, esiintyy **parousia** Ut:ssa merkityksessä ”läsnäolo”, näin myös maallisissa yhteyksissä. **Parousia** on kuitenkin tullut tärkeäksi teologiseksi termiksi sen vuoksi, että sitä käytetään Ut:ssa Jeesuksen toisesta tulemisesta, vieläpä niin johdonmukaisesti, että sitä voi pitää lähinnä sitä merkitsevästä erityisterminä (Matt.24:3, 27, 37, 39; I Kor. 15:23; I Tess. 2:19; 3:13; 4:15; 5:23; II Tess. 2:1, 8; II Piet. 1:16; 3:4, 12; I Joh. 2:28; Jaak. 5:7, 8). Missään Ut:n kohdassa sitä ei käytetä Jeesuksen ensimmäisestä tulemisesta (**Novum**).

LUKU 3

Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan, (**Ap.t. 17:14 – 34**)

2. ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,

3. ettei kukaan **horjuisi** näissä **ahdingoissa** [**thlipsis N2119/S2347**]. Sillä itse te tiedätte, että meidät on semmoisiin pantu.

horjuisi – **sainō N3961 II/S4525** (1x UT:ssa) – Tämä verbi tarkoittaa kirjaimellisesti ”heiluttaa häntäänsä” (koirasta) ja kuvaannollisesti mielistellä tai imarrella. Tässä sitä on käytetty passiivissa ja silloin se saa merkityksen järkyttyä tai häiriintyä (**Thayer**).

4. Sanoimmehan, kun olimme teidän tykönänne, teille jo edeltäpäin, että meidän **oli ahdinkoon joutuminen** [**thlibō N2118/S2346**], niinkuin on käynytkin ja te tiedätte käyneen.

5. Sentähden minä, kun en enää jaksanut kestää kauemmin, lähetinkin (**Timoteuksen**) tiedustelemaan teidän uskoanne, ettei vain kiusaaja liene teitä kiusannut ja meidän vaivannäkömme (**kova työmme**) mennyt hukkaan.

6. Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän tyköänne meidän tykömme ja toi meille ilosanoman teidän uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa muistossa ikävöiden meitä nähdäksenne niinkuin mekin teitä:

(**Ap.t. 18:5, 1 – 5**)

7. sentähden olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta teihin nähden kaikessa hädässämme ja **ahdistuksessamme** [**thlipsis N2119/S2347**];

8. sillä nyt me elämme, jos te seisotte lujina Herrassa.

9. Kuinka voimmekaan kyllin kiittää Jumalaa teidän tähtenne kaikesta siitä ilosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä!

10. Öin ja päivin me mitä hartaimmin **rukoilemme** [**deomai N1054/S1189**] saadaksemme nähdä teidän kasvonne ja **täyttää** sen, mitä teidän uskostanne puuttuu.

täyttää – **katartidzō N2380/S2675** – panna kuntoon, valmistaa (**Novum**) – korjata (se, mikä on mennyt rikki), varustaa, järjestää (**Thayer**).

11. Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja meidän Herramme Jeesus ohjatkoon [**tasoittakoon**] meidän tiemme teidän tykönne.

12. Ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niinkuin meilläkin on teitä kohtaan,

13. vahvistaaksensa teidän sydämenne nuhteettomiksi pyhyydessä meidän Jumalamme ja Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen **tulemuksessa** [**parousia N3428/S3952**], kun hän tulee kaikkien pyhiensä (**pyhitettyjensä**) kanssa.

LUKU 4

Jae 1

Sitten vielä, veljet, me pyydämme teitä ja **kehoitamme** [*parakaleō* N3348/S3870] Herrassa Jeesuksessa, että te, niinkuin olette meiltä oppineet, miten teidän tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset (*miellyttää Jumalaa*), niinkuin vaellattekin, siinä yhä enemmän varttuisitte.

2. Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme Herran Jeesuksen kautta teille antaneet.

3. Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne, että kartatte **haureutta**,

haureutta – porneia N3664/S4202 – Tämä sana kuvaa kaikkia siveettömyyden muotoja (*Novum*).

4. että kukin teistä tietää **ottaa** oman **vaimon** pyhyydessä ja kunniassa,

ottaa – ktaō N2614/S2932 – *saada, hankkia, omistaa* (*Novum*).

vaimon – skeyos N4026/S4632 – Tämä tarkoittaa tässä *astiaa* (*Novum*). On siis kaksi mahdollisuutta: 1: ottaa oma vaimo tai 2: omistaa oma ruumis. Minä kääntäisin tämän jakeen näin:

”että kukin teistä tietää pitää oman ruumiinsa pyhyydessä ja kunniassa.”

5. ei himon kiihkossa niinkuin pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne;

6. ettei kukaan sorra veljeänsä eikä tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet.

Tämä jae laajentaa asian pelkästään vaimon ottamisen ulkopuolelle koskemaan kaikkea, mitä ihminen omassa ruumiissaan voi himoita.

7. Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhitykseen.

8. Sentähden, joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös antaa Pyhän Henkensä teihin.

9. Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne;

10. niin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän

11. ja katsomaan kunniaksenne, että elätte hiljaisuudessa (*rauhassa*) ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä käsillänne, niinkuin olemme teitä käskeneet,

12. että vaelluksessanne olisitte säädyllyiset (*asianmukaiset, kunnolliset, siistit, soveliaat*) ulkopuolella olevia kohtaan ettekä olisi **kenenkään avun** [*minkään*] tarpeessa.

13. Mutta **me emme tahdo pitää teitä**, veljet, **tietämättöminä** siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.

me emme tahdo pitää teitä... tietämättöminä – Tässä on kaksoiskielteinen ilmaisu, joka on kielikuva. Se tarkoittaa siis, että hän todella haluaa heidän tietävän sen. Tällaista kaksoiskielteistä ilmaisua on käytetty Paavalin kirjeissä yhteensä kuusi kertaa (Room. 1:13,

11:25, I Kor. 10:1, 12:1, II Kor. 1:8 ja tässä). Ilmaisua ”tahdon teidän tietävän” on käytetty kaksi kertaa (I Kor. 11:3 ja Kol. 2:1).

14. Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet (*uudestisyntyneet kuolleet uskovat*) esiin yhdessä hänen kanssaan.

15. Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran **tulemukseen [parousia N3428/S3952]**, emme suinkaan ehdi ennen (*ohita*) niitä, jotka ovat nukkuneet (*kuolleet*).

16. Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan **pasunan [salpinks N3965/S4536]** kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin;

17. sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan **pilvissä [nefelē N3003/S3507]** Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.

18. Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

Tämä on Herran Jeesuksen Kristuksen tulemuksen ensimmäinen vaihe. Hänen tulemuksensa toisesta vaiheesta kerrotaan **II Tessalonikalaiskirjeen 1:6 – 10** jakeissa.

Ahdingossa oleville uskoville Paavalin kirjeissä parasta luettavaa ovat II Korinttolaiskirje ja Tessalonikalaiskirjeet. Luetaan nyt **II Kor. 1:1 – 11** ja **4:13 – 18!**

Katsotaan tässä pari muuta paikkaa. Luetaan ensin kaksi paikkaa Matteuksen evankeliumista: **Matt. 24:1 – 42** (kuvaa Kristuksen tulemuksen ensimmäistä vaihetta) ja **25:31 – 46** (kuvaa Kristuksen tulemuksen toista vaihetta).

I Kor. 15:51 & 52

Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutamme,

52. yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen **pasunan [salpinks]** soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme.

Mikä on viimeinen pasuuna?

Ilm.k. 8:1 & 2

Ja kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, tuli taivaassa äänettömyys, jota kesti noin puoli hetkeä.

2. Ja minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisoivat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän **pasunaa [salpinks]**.

Ilm.k. 10:5 – 7

Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti

6. ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ettei enää ole oleva aikaa,

7. vaan että niinä päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen **puhaltaessaan pasunaan** [*salpidzō* N3966/S4537], Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen hyvän sanoman mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoilleen profeetoille.

Kun tämä on tapahtunut, tulee Jumalan viha:

Ilm.k. 11:15 – 18

Ja seitsemäs enkeli **puhalsi pasunaan** [*salpidzō*]; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: "Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellullensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti".

16. Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, lankesivat kasvoilleen ja kumartaen rukoilivat Jumalaa,

17. sanoen: "Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen.

18. Ja pakanakansat ovat vihastuneet, mutta sinun **vihasi** [*orgē* N3192/S3709] on tullut, ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat."

I Tess. 1:9 & 10

9. Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönnöksi oli ja kuinka te epäjumalista käännysitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista (*todellista*) Jumalaa

10. ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta **vihasta** [*orgē*].

LUKU 5

Mutta **aikakausista** [*khronos* N4862/S5550] ja **määrähetkistä** [*kairos* N2254/S2540] ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa;

2. sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että **Herran päivä** [*Jumalan vihan päivä*] tulee niinkuin varas yöllä.

3. Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei hätää mitään", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon.

4. Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas;

5. sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.

6. Älkäämme siis nukkuko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme **raittiit**.

raittiit – *nēfō* N3019/S3525 – Verbi *nēfō* merkitsee 'olla raitis, vapaa päihteiden vaikutuksesta'. Sekä profaanisissa kreikassa, että Ut:ssa sanaa käytetään sekä kirjaimellisesti että kuvaannollisesti (**Novum**). Tässä on ensisijaisesti puhe hengellisestä raittiudesta tai valveillaolosta.

7. Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat.
8. Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, **olkaamme raittiit [nēfō]**, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo.
9. Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä **vihaan [orgē]**, vaan saamaan **pelastuksen [sōtēria N4362/S4991]** Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,
10. joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.
11. Sentähden **kehoittakaa [parakaleō N3348/S3870]** toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin teettekin.
12. Mutta me pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja ovat teidän johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä,
13. sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne.
14. Me kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan.
15. Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toisellenne ja kaikille.
16. Olkaa aina iloiset.
17. Rukoilkaa lakkaamatta.
18. Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.
19. Henkeä älkää sammuttako,
20. profetoimista älkää halveksuko (*väheksykö*),
21. mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se, mikä hyvää on;
22. karttakaa kaikenkaltaista pahaa.
23. Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän **henkenne [pneuma N3618/S4151]** ja **sielunne [psykhē N4902/S5590]** ja **ruumiinne [sōma N4357/S4983]** nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen **tulemukseen [parousia N3428/S3952]**.
24. Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä.
25. Veljet, rukoilkaa meidän edestämme.
26. Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla.
27. Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille.
28. Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.